

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji *Nedjelja, 7. lipnja 2015.* [\[Multimedia\]](#)

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Danas se u mnogim zemljama, među kojima je i Italija, slavi svetkovina Presvetog Tijela i Krvi Kristove, ili, prema najpoznatijem latinskom izrazu, svetkovina Corpus Domini.

U Evanđelju slušamo o ustanovljenju euharistije, koju je Isus ustanovio na Posljednjoj večeri, u dvorani Posljednje večere u Jeruzalemu. Uoči svoje otkupiteljske smrti na križu, on je ostvario ono što je prorekao: "Ja sam kruh živi koji je s neba sišao. Tko bude jeo od ovoga kruha, živjet će uvijeka. Kruh koji ću ja dati tijelo je moje – za život svijeta... Tko jede moje tijelo i pije moju krv, u meni ostaje i ja u njemu" (Iv 6, 51.56). Isus uzima kruh u ruke i kaže: "Uzmite, ovo je tijelo moje" (Mk 14, 22). Tim činom i tim riječima, on kruhu daje ulogu koja se ne svodi samo na hranu za tijelo, već uprisutnjuje njegovu Osobe usred zajednice vjernikâ.

Posljednja večera predstavlja cilj cijelog Kristovog života. Nije samo predokus njegove žrtve koja će se ispuniti na križu, već također sinteza jednoga života koji se predaje za spas čitavoga čovječanstva. Stoga, nije dovoljno samo priznati da je u euharistiji prisutan Isus, već u njoj treba vidjeti prisutnost jednoga darovanog života i biti njezini dionici. Kada uzimamo i blagujemo taj Kruh, mi se pridružujemo Isusovu životu, ulazimo u zajedništvo s njim, trudimo se ostvarivati zajedništvo među nama, preobraziti naš život u dar, poglavito najsiromašnjima.

Današnja svetkovina doziva u pamet tu trajnu poruku i potiče nad prihvatiti njezin duboki poziv na obraćenje i služenje, na ljubav i opraštanje. Potiče nas postati, svojim životom, nasljedovateli onoga što slavimo u liturgiji. Krist, koji nas hrani pod prilikama posvećenoga kruha i vina, isti je onaj koji nam dolazi ususret u svakodnevnim događajima; on je u siromahu koji pruža ruku, u patniku koji moli pomoć, u bratu koji traži našu raspoloživost i očekuje da ga prihvatimo. On je u djetetu koje ništa ne zna o Isusu i spasenju; koje nema vjeru. On je u svakom ljudskom biću, pa i najmanjem i nezaštićenom.

Euharistija, izvor ljubavi za život Crkve, škola je ljubavi i solidarnosti. Tko se hrani Kristovim

Kruhom ne može ostati ravnodušan na one koji nemaju kruh svagdašnji.

Neka svetkovina Tijelova nadahne i sve više jača u svakom od nas želju i predani rad na izgrađivanju gostoljubivog i solidarnog društva. Pohranimo te želje u srce Djevice Marije, euharistijske Žene. Neka ona potakne u svima radost sudjelovanja u Svetoj misi, osobito nedjeljom, i radosnu hrabrost svjedočenja Kristove neizmjerne ljubavi.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

Čitam ondje: "Dobrodošao natrag!" Hvala, jer jučer sam bio u Sarajevu, u Bosni i Hercegovini, kao hodočasnik mira i nade. Sarajevo je grad-simbol. Stoljećima je bio mjesto suživota narodâ i religijâ, tako da je prozvan „Jeruzalemom Zapada". U nedavnoj je prošlosti postao simbol ratnog razaranja. Sada je u tijeku lijepi proces pomirenja i prije svega sam zbog toga išao tamo: kako bih podupro miran suživot različitih naroda; to je naporan, težak, ali i moguć put! I dobro im ide. Još jednom zahvaljujem vlastima i svim građanima na toplom dočeku. Zahvaljujem dragoj katoličkoj zajednici, kojoj sam htio donijeti ljubav opće Crkve. Posebno zahvaljujem također svim vjernicima: pravoslavcima, muslimanima, židovima kao i pripadnicima drugih vjerskih manjina. Cijenim nastojanja oko suradnje i solidarnosti među tim osobama različitih vjeroispovijesti, potičući ih da nastave raditi na duhovnoj i moralnoj obnovi društva. Oni rade zajedno kao prava braća. Neka Gospodin blagoslovi Sarajevo i Bosnu i Hercegovinu!

Idući petak na svetkovinu Presvetog Srca Isusova mislit ćemo na Isusovu ljubav, na to kako nas je ljubio; u njegovu srcu je sva ta ljubav. Idući petak se slavi također Svjetski dan borbe protiv izrabljivanja dječjeg rada. Tolika djeca u svijetu nemaju slobodu da se igraju, da idu u školu i na kraju završavaju tako da ih se izrabljuje kao radnu snagu. Nadam se da će međunarodna zajednica poduzeti odlučni i stalni napor u promicanju djelatnog priznavanja prava djece.

[...]

Svima želim ugodnu nedjelju. Molim vas, ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i doviđenja!